

I föreliggande rapport beskrivs byggnadstekniska och släcktekniska brandskyddsåtgärder i tre järnvägstunnelar, fem vägtunnelar och två tunnelbanesystem. Tunnelarna är antingen befintliga, byggs eller projekteras.

Myndigheter, såväl lokala som centrala, regler och standarder beskrivs för de berörda länderna. Det kan konstateras att Sverige ligger i fronten vad gäller att använda riskanalyser och beräkningar för att bestämma erforderliga åtgärder.

I Sverige planeras, projekteras och byggs ett stort antal tunnelar för väg- och järnvägstransport. På så vis:

- frigör man värdefull mark
- minskar störningar från ljud
- erhålls kortare restid
- tas miljöfarligt utsläpp lättare omhand
- minskas olycksrisker genom att antalet korsningar minskar

Det finns varken nationella eller internationella regler som styr detta område, varför osäkerheten är stor och krav från byggnadsnämnd och räddningstjänst avviker mellan olika kommuner. Det finns visserligen anvisningar, såväl från vägverket som från banverket, men dessa ses mer som "byggherreönskemål".

Ovanstående har medfört att Räddningsverket åtskilliga gånger rådfrågats om lämpliga krav. Eftersom kunskapen är liten har man inte kunna ge konkreta svar. Detta har i sin tur lett fram till föreliggande rapport.

För att få reda på hur man behandlat tunnelar på andra håll i världen har Brandskyddslaget och SP fått i uppdrag att beskriva brandskyddsåtgärder i ett antal väg- och tågtunnelar. Det ingår dock ingen värdering av skyddsåtgärderna. Räddningsverket skall eventuellt senare ta fram riktlinjer för räddningsteknisk dimensionering, t ex vattenförsörjning, och angrepp och utrymningsvägar. Utredningen skall även belysa hur myndighetsfrågor lösts på andra håll.

I utredningen beskrivs hur olika tunnelar valts samt deras karakteristika. Därefter redovisas brandskyddsåtgärderna och myndighetsbehandling separat för de olika tunnelarna.